

Богљикаво Пресе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Пресе» за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 60.— дин.
полугодишње 120.—, годишње 240
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 26 ФЕБРУАРА 1944

БРОЈ 118 — ГОД. IV

РУКОПИСИ-СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

СИГУРНА ПОМОЋ

ЧЕРЧИЛ: — Драги пријатељу Тито, за ову прилику прими као моју помоћ моје најлепше комплименте и жеље...

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А
Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

ИНВАЗИЈА ПОД УРОК — ЗИМА ПРОЂЕ, ОНА ЈОК!

Фебруар већ прође пролеће на прагу
 А ортаци бедну узјашили прагу
 Од расе је добре али «Блеф» јој име
 Па пати од жеге као и од зиме.
 За Техеран чудна привезана канта
 Од све инвазије има команданта
 Ал' да воду пређу, ни на крај памети
 Од њих се сад чују приче и савети
 Што да ризикују инвазију бурну
 Када је згодније да друге подгурну
 А они ће само из свога прикрајка
 Да слушају како пуца балалајка.
 А да задовоље ненаситог меду
 Они ће на мале да навале беду
 Па жртвују Финце, Естонце, Пољаци
 Честите грађане и вредне сељаци
 И Балкан су дали, нека букте ватре
 Нека глад и беда сву Европу сатре
 Само нек је њима потаман и стига
 За народе ситне мало их је брига.
 Али инвазија то су само приче
 Које сад већ скоро комедији личе
 Талијанску чизму Александар глође
 Док изгризо пету по године прође
 А док свари саре треба му и двије
 Тако изгледају ове «инвазије».

МАЛА ЦРВЕНКАПА

— Ах, татице, како су ти дуги нокти...
 — То је зато да те могу лакше прождерати, дете моје...

Како су на Дњепру направили цеду
 Испричали бајке о пробоју неком
 Веровали да ће газити по меком
 Хтели су да целу поплава Европу
 А са муком иду све стопу по стопу
 Ал' уз силне жртве, снаге већ нестаје
 А Рузвелт за жалбе врло мало хте
 Помоћ на папиру врло радо даје
 Ал' на камен луди не мисли да стаје
 И напред не креће обећању сходно
 За фронт други време њему није згодно
 И Стаљин већ стање видео је јасно
 Инвазија биће ал' кад буде касно
 Зато на Истоку офанзива ћопа
 И може се десит да буде и тропа.

Са фронта других нема вести таде
 Кроз радио чујеш беседе и фразе
 И место новости из рата и борбе
 Само слушаш лажи из јеврејске торбе
 Интриге и претње или банске приче
 Али инвазији никако не личе
 У Бурми је мирно, Чангајшека бију
 А на Пацифику ко пуњеви рију
 За промену само да покажу нешто
 Понегде још децу бомбардују вешто
 То су све новости ал' мршава здраво
 Ал' све што сам чуо, отпева сам право.

Јевреји из Кремља правили параду

ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМПЕ

КАДА НА ВРБИ РОДИ ГРОЖЂЕ

Лондон, фебруара. — Идн изврдава да продужи гаранције Пољској па је дао изјаву да ће се уговор о гаранцијама продужити када Пољска буде «ослобођена».

ЖИВЕЛА ПСИХОЛОГИЈА

Лондон, фебруара. — Овде је приспео Американац Шервуд, «специјалиста за психолошки рат против непријатеља». На аеродрому дочекала га је

маса радозналих Енглеза — забущаната и викала:

— Живела психологија!
 Само неки О'Кенери, пореклом Ирац, добацио је жустро:
 — Запни бато! Нема мулелине!

НИСУ ВИШЕ ИНТЕРЕСАНТИ

Лондон, фебруара. — Овде је основано друштво кибицера, од чланова разних емигрантских влада. Задатак овог друштва је да кибицују догађаје, пошто им

домаћин, Цон Бул, није дозволио да се активно мешају у политику, јер више нису интересантни.

ЕПИГРАМИ

Усред хладне руске зиме
 Поникле су разне приче
 Ал' лаж била кроз
 И сад после две недеље
 То су биле само жеље
 Опет прошло воз!

На измаку већ је зима
 Инвазија још не цима
 Отишла у сеф.
 Свуд програми и планови
 Пропаганде талас нови
 Да поправи кеф!

Да се нове лажи шире
 Бомбардују манастире
 То је поса лак
 Али зато офанзива
 Не чује се да је жива
 Мили као рак!

Бодљикави сонети

ДЕ ГОЛУ

Око твоје коже
 Ортаци се гложе
 А познате силе
 На отмицу чиле
 Већ бацају око
 И на твој Мароко.

ПОЉАЦИМА

Наопако ко год ради
 И с ђаволом тивку сади
 О главу се лупа
 Ко планове крупне везе
 А рачуна на Енглеза
 Тај у пропаст ступа.

НАФТИ

Рузвелт казо гласно свима
 Какве ратне жеље има
 И шта му је сврха
 Програм му је био вазда
 Да од нафте буде газда
 Све од дна до врха.

Главни уредник: Теодор Докић.
 Власник и издавач: «Просветна заједница» а. д.

Телефон редакција: 25-681.
 Штампана «ЛУЧА», Београд, Краљице Наталије бр. 100.

НЕМА НИ ЦРНАЦА

Дописник «Њујорк Тајмса» из Чунгкинга јавља да се тамо очекују црначке трупе као помоћ савезника, пошто је до сада од обећања белих трупа стигло свега неколико Американаца, који су одмах отишли у правну миса са извора нафте — пошто имају фини нос па не подносе обичан ваздух.

хаус и комп. а. д.“ требало би, после рата, увести социјалне реформе, али ако би његово друштво могло да клопа још више долара. Иначе се не исплати знати се, режући купоне.

ПРИЈА МУ БАРА

Њујорк, фебруара. — Бенерал Александар је дао изјаву да му се допадају понтичке барушине и за инат ноће да напредује. Са друге стране њему је згодно да буде близу лађа ако буде трко.

ОКРУГЛО ПА НА ЂОШЕ

Њујорк, фебруара. — Према директору фирме «Брок»

ЈАХАЧ И ЊЕГОВИ ПОМАГАЧИ

Тако су говорили 1939 г. садањи савезници

ИСТОРИЧАР: — Крвава су Стаљинова дела...

КАКО МАЛИ ПЕРИЦА ЗАМИШЉА...

...да је млади брачни пар отишао на медени месец

СТАРОЈ ДАМИ

Галама ти свака прија
У чорби си мирођија
Језик ти ко мач
А куршлус је сада био
И реп теби заледно
Пресео ти трач!

ЈЕДНОМ БИВШЕМ

За време »југовине«
Стече пепе имовине
То ти беше фах.
Сад уредбе нове важе:
Треба рачун да с' полаже,
Па те хвата — страх.

»СРЕДОЊИ«

У најтеже дане ратне
Тн валуте скупљаш златне,
У томе ти рај.
Ал' столице ко две има
Најзад њему дође зима
Кад је другом мај.

РАЗБИБРИЗИ

Разбибрига баш без бриге
Закључила старе књиге,
Сад Геџ има реч,
Па већ програм нови дају:
Српског »Деду на продају«
— »Озбиљнији« снеч!

Наше БОДЉЕ

СПЕКУЛАНТИМА

Чудних риба ових дана
У пијачном виру
Па штрпкају са свих страна
Храну и заиру
Не боје се и не беже
Јер пецачи мирно леже
Без удица и без мреже.

ГАЗДАМА

Лице вам се опет сија
Биће дупла сад кирија
Тако вести кажу
Тој уредби нек је хвала
Ако није нека шапа
Јер све »вести« лажу!

ДОН ЖУАНУ

Децу волиш али само туђу
Зато си се оженио кажу
Не утече божјем правосуђу
Па да чуваш и дан и ноћ
стражу
Јер ко воли такво стање
Ветар сеје, буру жање.

АНЕКДОТЕ

Чувени професор медицине
Вирхов испитивао је
не испиту једног кандидата:

— Неки пацијент има лупање срца, шта ћете му ви преписати?
— Дигиталис, господине професоре!
— Лепо! Колико?
— Једну кашику за јело!
— Добро. Ако пацијент и поред тога умре, шта је узрок смрти?
— Кочење срца, господине професоре.
— Глупост! Ви сте га отровали и себе срушили на испиту.

ПОД КРОВОМ

Таљеран, који није био баш леп, бацио је око на једну даму у неком друштву, али она га није гледала. Њу је заинтересовао неки високи, сув младић. »Не гледајте високе куће, мадам«, говорио јо је Таљеран, »највиши спрат обично је слабо меблиран«.

ЈАЧИ ОД БОГА

Један млади и не много талентовани композитор дошао је славном музичару Росинију, отсвирао му

на клавиру своју најновију композицију и упитао Росинија како му се његово дело свиђа. Росини је рекао:

— Ви сте са својом музиком показали да сте јачи од Бога.
— Заиста? — упитао је поласкани младић.
— Да! Бог је створио свет, а ви — хаос!

Мајка пита свога десетогодишњег сина:

— Јовице, је си ли задовољан својом новом учитељницом?
— Којешта! Нема ни мало секс-епила!

— Тек је друга недеља како смо се узели, а ти долазиш тако доцкан кући.
— Али, женице, нисам могао да се раставим од друштва, а да и не причам опширно како сам се срећно и паметно оженио.

ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

Недеља 20 фебруар

Мој комшија Пера био кум на једном венчању па од јутрос код њих у кући читав кркљанац. Сваки час су трчали до мене. Час за пеглу, час за топлу воду. Пре него што ће поћи у цркву, дође Пера са женом и сином да попију кафу.

Тек што смо сели а госпа Пера почне да корн њеног сина Јоцу што се не жени.

— Да си као други људи сада би тебе женили — каже му она.

— Море, остави мама, има времена за то — вели Пера.

— Неће тебе ниједна, јер си глуп — вели Вера љутито.

— Баш зато ће се сигурно оженити — добаци комшија Пера.

Понедељак 21 фебруар

Чујем ја јутрос како се моја жена и кћи врло живо разговарају. Моја жена се на глас смеје а кћи јој нешто објашњава. Заинтересова ме шта разговарају па приђем полако вратима од собе где су њих две радиле.

— Баш овај мољца има несрећну судбину — вели моја кћи.

— Сад ћу још мољца да жалим — корн је мајка.

— Замисли мама, он се јадник када су највеће врућине завлачи у бунде и зимске капуте, а сада, усред зиме, морао да уђе у костим за купање.

Уторак 22 фебруар

Данас у кафани Станко адвокат се опкладио да више неће да пије.

— Зашто се одричеш пића када ти то чини задовољство? — пита га Ика апотекар.

— Море, лудујем у пићу — вели Станко ре-зигнирано.

— Сигурно се тучеш и свађаш?

— Још горе — вели Станко. Чим се напијем ја плаћам све дугове...

Среда 23 фебруар

Дошао јутрос код мене Влада, познати монден, па ми још са врата вели:

— Упрскао сам ствар...

— Шта је било побогу? — питам га ја.

— Оставила ме вереница — каже он и уздише.

— Сам си крив — грдим га ја. Зашто јој ниси рекао да ти је отац милионер.

НИЈЕ ПОТРЕБНО

— Ви не постављате страшила за врапце?
— Излишно, мој муж и ја смо увек у башти.

— Где станујеш? — пита члан ухапшеног Перу, поред кога стоји његов друг Ђока.

— У кћини до Ђоке!

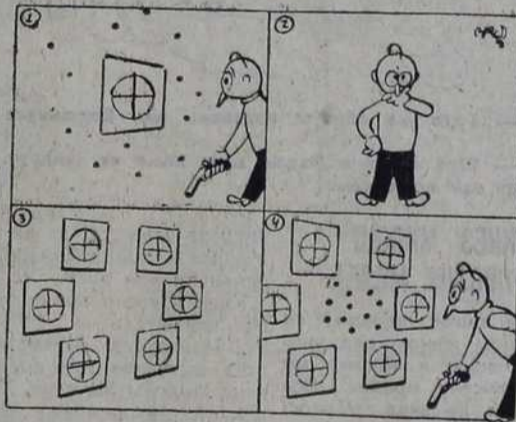
— А Ђока?

— До моје куће.

— Мица се од мужа раставља, али за сада само од стола и постеље, како се то судски каже.

— Шта? — Зар њен муж не може чак више ни да једе?

ВЕШТИ НИШАЊЦИЈА АЦА

ЧИСТОЋА

Он: — Ја се никад не огледам у огледало.

Она: — А како се умиваш, како знаш да си чист?

Он: — То је бар лако, уверим се на пешкиру.

ЗГОДНА ПРИЛИКА

Муж: — Поповић ми пише да је болестан, пати од стомака и несме ништа да једе.

Жена: — Зашто га онда не позовеш на ручак.

Главни разлог

Она: — Каткад ми се чиниш истински мушкарац, а каткад пробије у теби нека женскост! Како то?

Он: — Вероватно наслеђено.

Она: — Зар је такав био и твој отац?

О: — То не! Али половина мојих предака били су мушкарци а половина жене.

НИЈЕ ЗНАО

— Знаш ли ти, који наш клуб има најбољу лакоатлетску секцију!

— Не знам!

— С. К. 19131

— Како то!

— Па јеси ли видео како су чак без мотке, и без залета скочили са првог на десето место и са десетог на пето!

ПРЕКИНУТ САОБРАЋАЈ

Овај фудбалерски снег је завејао не само игралиште већ и прилаз клупским кесам, па је између играча и благајника прекинут саобраћај.

ПРЕКО ПРОГРАМА

Фудбалски савез је одредио одмор у јануару и фебруару али се није договорно са временом па ће пауза трајати и у првој половини марта. Ово је, наравно, преко програма.

ПРЕЗАУЗЕТИ

Сви спортски форуми су ових дана презеузети па једнако држе седнице. Док једни изричу казне играчима, други им праштају па имају пуне руке посла.

Спортисте БОДЉЕ

Спортистки епиграм

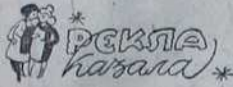
Фудбалери изменили бјуди Публика се садје чуду чуди Свих скандала спласнуо је чир

Сад судија кад пође да суди

Не фатира ни главу ни груди

Два форума склопили су мир.

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

РЕКЛА
кавала

Гост: Ово вино, види се, заиста није фабрично...
Кафеџија: Разуме се да није... А по чему познајете?
Гост: Јер нико не би имао рачуна да сирће претвара у вино.

МАМА НИЈЕ КОД КУЋЕ

— Мама ми је рекла да вам кажем да је она отсутна данас после подне.
— Добро, сине. А знаш ли сигурно где је мама отишла?
— Како да не! Ено је у другој соби.

ШВОРЦЕРСКИ РАЗГОВОРИ

— Шта мислиш, да ли се новчаницама преносе болести.
— То не знам, али сам сигуран да се ја од тога нећу разболети!

ПИСМО МАЛОГ ЈОВИЦЕ

сколо це ускљени Пост у валијете а у цлкви се опа младозење навалиле у цлкву да се венцају па сам ја био јелбо се Удавала моја сестла вида Она сто је имала дете с доктор стеву зато сто није Пазила али се сад заболавило па се ето удала сто но казу ни лук јела ни лук милисада кад смо досли плед цлкву не мозес да ућес голе бле навалијо свет не го када се деле длва па незнас ко је голи муски или женски само се гулају и Пцују а двојица се уватисе за гусу и пуце самал попови када видели како се тлосе свадбе отволили у једном цоску филијале па само лифелују младе за пет минута готова ствал само их тлипут оклене да им да да слкну вино па готово набијен му јелом за цео зивот била једна плава млада све у бело ал танко обуцена па длкти као цуле а овамо се ујдулисала ко стали фијакел а моја сека Вида све по ладу да је не познаду у обичној аљини. Па цак и без сминке па се Плави да незна две унаклст а овамо јос у сестом лавледу била је истелана из сколе сто је лумповала

ПОЗНАЈЕ МУЖА

Госпођа Мерић имала је мужа који је волео да протегне мало више. Често су трештеног пијаног доносили кући. Једне недеље он и она су се успавали, и већ је било близу подне. Одједном, разносач телеграма закуца на прозору и упита:

— Молим вас, да ли овде станује Аца Црњаковић?
— Станује, станује, одговорила је буновна госпођа Мерић, унесите то спадало унутра...

Пропалог трговца запита пријатељ:

— Како јојеш мирно да спаваш, кад имаш толико дугова?

— Ја још некако и спавам, одговори овај, али се чудим, како могу моји повериоци да спавају!

Читајте једини хумористички лист „БОДЉИКАВО ПРАСЕ“

ПИСМО МАЛОГ ЈОВИЦЕ

ас јовица

— Тата, знаш за ону фини кинеску вазу, која се наслеђује од оца на сина!
— Знаш, сине!
— Е, па ти си последњи наследник.

— Језик за зус Марко! Ко купује овде кравате! Ја или ти!

Прост рачун

Учитељ: — Ако твој тата уштеди сваког месеца по 1000 динара, колико ће имати кроз шест месеци?
Ученик: — Нову хаљину за маму.

БОДЉИКАВА КОЗЕРИЈА

Иако су тек настали мразеви, пролеће је на прагу. Само треба прескочити тај праг, а ту је чвор јер баш се праг најтеже прескаче.

КОД ФРИЗЕРА

— Брзо ме обријте, изгледам као Бодљикава свиња.
— Што се тиче бодља лако ћемо их скинути. Могу да вам помогнем.

КНЕЗ МИЛОШ И ПИСАНА МОЛБА

Неки сељак појавио се са својом женом код кнеза Милоша и пружио му једну писану молбу. Познао је да кнез Милош није волео писане молбе, а то је, уосталом, у оно време и била реткост. Милош га запита:
— А јеси ли подносио молбу моме писару?
— Јесам, али је он одбио.
— Онда ти нема помоћи, добаци кнез Милош.
Жена је хтела да покуша кнеза да наговори, али се сељак на њу обречну:
— Завежи, матора, зар не знаш да Кнез спава под истим покривачем са својим писаром.
Кнез се насмеја, узео молбу и испуни сељаку жељу.

ПЕСМА О МУДРОМ КАПЕТАНУ

Пре 5 година, у једно министарство стигну некоко истовремено две молбе готово исте садржине, из истог среза и истог села, а потписано слично. На једној је потписник био Миша Ђокић, а на другој Милош Ђокић. Референт, коме су молбе дате у рад, обрати се среском начел-

ШТЕДЊА

— Колико узимате за једно пеглање панталона?
— Триста динара, господине.
— Узмите онда 150 динара па ми испеглајте само десну ногу, сликају се из профила...

Учитељ: Зашто ти, Милане, ниси израдио задатак?
Ученик: Нисам могао, господине. Отац јуче није био код куће.

ИЗИШАО МУ УСУСРЕТ

— Можеш ли да чуваш тајну?
— Наравно!
— Потребан ми је новац.
— Не брини, сматраћу као да ми ниси ништа рекао.

ДА МУ ОЛАКША

— Шта је то потасиум?
— Добро. Кад не знате, реците ми онда шта је то ураниум?
— Кад ни то не знате, онда ћу да вам ставим једно лакше питање. Каква је разлика између потасиума и ураниума?

Господин дозива из своје собе:
— Молим те, душо, на једну реч!
Још пре него што је госпођа стигла да се одазове, лепа и млада служавка је отворила врата и упитала господина:
— Господине, да ли сте звали мене или милостиву госпођу?

СМОТРЕНОСТ

— Перо, избаци цигарету из уста!
— !!
— Сада разговарам са једном продавницом бензина!

ТОШКЕ ПИШЕ РАВАЈЛУ

Дошеја сам на куде белиград због зашто овај нови закони искају да напраје тараф-тараф од оврних наши големаша. Оне бре да ги напуде какој да су зајци због зашто кој ће с'г да му докажује какој му је искочила кућа на шес ката кад је пре десет година био гол ка прст па веје имо ни честиту кошуљку.
Лако је за вас сељачке јагуриде оно јес да плаћате аран на три стране ал бар ники не сме да те питује откуд ти кућа и њива а на куде нас с'г ће да навале але и вране да питују

и да чепркају по прошлос па тек одједном останеш без кућу и цел домазлук и још ти привезу за репицу да си урипао у афере па те после не може опере ни Сава ни Дунав. Жими господ свашта ће да бидне ако овнија попритегну и почну да питују за овој и за оној. Мнозина има салте да жмирка ка свраче на југовину и да теслими и кућу и акције ал шта ћемо за онија Драјфуси што су направили само паре и то бутнули у чарпанку. Кој ће бре њи да фаћа и да им скрши враг а после и туј се може да направи протекција и ујдурма па ће сви који знају за оно наше „рука работу“ да извукну папке а салте тврдоглави керабани што си искају да оде уз ветар ће скокну пред комисију.

— Само сам вас поппашно. Овде нема бикова.

твој Тошка

Витамини А*В*С

ДОБАР ИЗГОВОР

Младић: — Шта! Ви сада нећете да ми дате вашу кћер, а дали сте ми реч!

Отац: — Пријатељу, не узбуђујте се, Вама сам дао реч, а другоме девојку. Па није ни право, да један добије све, а други ништа!

— Где бежиш?
— У склониште. Зар не чујеш сирену?
— А не. То моја жена има час певања.

✱

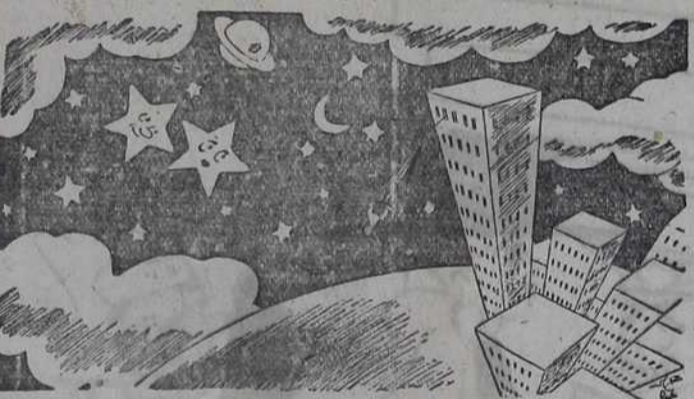
— А можеш ли бре, ти мени да насликаш мога кума!
— Могу довести га само.
— Он је знао одавно умро ама еве му војна буква и туј ти је његов лични опис.

ПОСЛЕ ОГРАНИЧЕЊА СТРУЈЕ

— Овај чвор је за то, Анка, да прво размислиш пре него што притиснеш на дугме за струју.

РАЗГОВОР ЗВЕЗДА

— Гле, пада неки човек... Помисли, брзо једну жељу!

МЛАДА ЛЕКАРКА

— Прво, морам да вам напишем једну медицину која вам неће баш пријати. Морате узимати по мало алкохола.

Монденка: — Зато се немојте трудити ево имам три флаше разног пића.

ТРЕЗВЕЊАК ЈЕ ТЕШКО БИТИ

Сваки који троши јака пића, а избегава воду, обично једног дана осети: слабост, срце му слабо мрда, клонуло, не може да спава или кад спава он сања разне вукодлаке, виле или, не дај Боже, Краљевића Марка поново међу Србима.

Тако сам и ја осетио пре неког времена, да нешто није у реду у мојој машинерији.

— Е, рекох сам себи попио си, друже, своју порцију, па је ред да удариш тачку. Иначе, припиши себи све шта ти се деси...

И отишао сам лекару. Он ми је, наравно, забрањено да пијем. Дао ми је да гутам неке пилуле и прашкове и препоручио ми да што више спавам и да се одмарам. Али да видите чудно! И поред свих његових препорука, и поред свег мог труда да будем што савеснији болесник, ни сам никако могао да заслим. Још горе, него кад сам пио! Тако једне ноћи, тако друге, па и треће. А и нервоза све већа, нарочито кад прођемо поред кафана и подрума у које сам већ годинама свраћао.

Трећег дана одох поново лекару.

— Докторе, рекох, изгледа да овај метод није за мене, пошто се болест погоршала. И, укратко, више не могу да издржим онај суви режим.

Доктор се изненади. Као да је очекивао овакву моју изјаву.

— А шта сте углавном пили, и у којим количинама? упита ме он.

— Углавном? Углавном све, одговорих ја. Ипак, радије од осталих течности клековачу. А што се тиче количина, може се рећи две дупле ујутру, две у подне, и две-три увече. То је редовно. А нередовно — како кад.

— Ево шта ћете да радите, поче доктор да ме саветује. Ви ћете лепо уместо две дупле ујутру да пијете једну малу. Увече исто тако. И више ништа. Разумете ли?

Када сам изашао од лекара, свратио сам у прву кафану да искористим ле-

кареву благодатност. Попих једну клековачу, која ми паде на стомак као кап воде на врело огњиште. Душа ми је, наравно, тражила још, али сам успео да се уздржим.

У канцеларији сам једва издржао до подне, а онда пођох кући нервознији него икад. Једва сам се вукао и колебао се да ли да прекршим дисциплину, па да свратим негде на вино. Нисам готово ништа видео ни чуо. Одједном почео ко мене да се окупља свет. Трнем се и угледам — ужас! Ја насред трамвајске пруге, а на један корак испред мене трамвај. Публика сва изишла заједно с кондуктером и кочничаром а и други, беспослени, окупили се.

— Да није случајно хтео да изврши самоубиство?... Да је пијан, па ајдеде, што не види трамвај!... и друго.

— Е, мислим се ја у себи, да сам пио ово на би могло да ми се деси. Извукох се затим из гомиле, па у прву кафану. И свест ми се лепо поврати, а нервоза мања и све лепо. А те ноћи спавао сам као топ. И отада се више нисам обраћао лекарима, нити сам оставио пиће, јер сам се уверио да трезвост убија.

✱

Боби посећује са својим пријатељем Рудиком музеј. Служитељ објашњава: »А ова ваза, коју овде видите, стара је 2000 година!

Боби се обраћа Рудики и каже му у поверењу: »Ала овај лаже, па ми смо тек у 1944 години.

✱

ТУН НА ЛУК

Госпођа Неколић стално је говорила мужу, да сво сребро, намештај, кућа, све припада њој. Једне ноћи пробуди се и у страху рече мужу:

— Мико, чујем шуштање у претсобљу! Сигурно је неки лопов... Погледај, молим те!

— Лопови? Па шта ме се тиче, ја немам ништа у овој кући!

ЗАБРИНУТОСТ МОНДЕНА

— Страшно сам забринут због скупоте...

— Намирница!

— Јок брате, каквих намирница! Због поскупљавања биоскопских улазница...

✱

НИЈЕ МОГУЋЕ

— Конференција је већ почела. Молим вас уђите сасвим тихо.

— Шта! Зар већ сви спавају.

✱

СВАКО НА СВОЈ НАЧИН

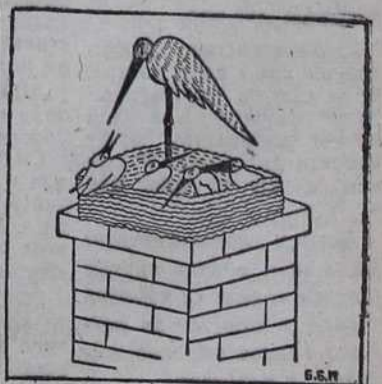

— Тата, шта то значи празна титула!

— То значи например када гости дођу, а мама каже да сам ја домаћин у кући.

✱

ДОНЕЛА РОДА

— Јели мама, јел 'и мене донела рода!

НОВОСТ НОВОСТ

Највише тражене књиге нашег издања добићете у комплекту од 10 књига за свега ДИНАРА 450.—

(Поштанске трошкове и трошкове око паковања сноси предузеће)

1. Јевреји као лордови	— — — — 40.—
2. Наташа, Наташа одговорите	— — — — 30.—
3. Црвена Рут	— — — — 30.—
4. Маска и Тамбурина	— — — — 30.—
5. Ко управља Америком	— — — — 40.—
6. Америка без стида	— — — — 80.—
7. Беда у — изобиљу	— — — — 60.—
8. Јеврејин Зис	— — — — 40.—
9. Кафански стратези	— — — — 50.—
10. Стаљин у светлу штампе и карикатуре	50.—

Све ове књиге можете добити и појединачно.

„Просветна заједница“ а. д.

Београд, Косовска 39/III — Тел. 25.681

Женске вести

МАЈСТОР ОД ЗАНАТА

Мића Мићић долазио је у ред оних људи који умеју да се снају у животу. То значи да он није седео скрштених руку, него је разапео мреже на све стране. Улазио је у све послове и све комбинације. Лагао и глумио. Умео је да и од овог кратког живота нешто отме. Његове мреже су дуго време слабо функционисале: мрсиле се и кидале. Али у његовим жилама је текла ловачка стрпљива крв. Решио је да се огазди по сваку цену. И мрежа се почела пунити. Једног дана Мића Мићић је са оним што је истресао из своје широке мреже купио петоспратну палату с баштом пуном ружа и другог ретког цвећа. О оваквој баштици сањају шипарице, маторе девојке и оне кје су после удаје од старих снова задржале само пресоване цветове у албуму. Мићићева палата заједно са баштом могла

се богато искористити у пропагандистичке сврхе. Примамљива потпис са сликом палате и нежних ружа као што је:

Штедите па ћете стећи овако нешто натерало би многе да одмах купе касицу за штедњу. За све време штедње имали би пред очима дивну палатицу и још дивнију башту иза које је био и повећи виноград.

Мићићу су многи завидели. Они који су се намучили вадећи из касице кроз узан отвор уштеђени новац а неочекиване издатке, пуцали су од јада. Мићић је, не осарћући се на завист своје околине, с гордошћу држао моралне придице и цитирао народну мудрост и мисли великих људи о штедњи у ситном домаћинству.

Мићићева срећа, међутим, не потраја дуго. Таман кад се спремао да напише стручан чланак »Штедња на ситно као извор богатства«, закуца једно не познато лице на његова врата. Мићић је хладонкрвно примио позив од суда. Био је оптужен за два дела: за проневеру и за примање мита.

Авокат је одговорио меким и благим гласом да се лед у грудима Мићића почео отапати као да га је захватило јулско сунце. Авокат верује Мићићу. Како би могао да не верује човеку коме су очи пуне суза. Али је истакао да је случај правнички врло компликован, а морално и друштвено јако замршен.

— Шта да радим? јецао је Мићић.

— Ја ћу се својски заузети за вашу част, одговорио је адвокат. Борићу се до краја.

— А колики ће бити ваш хонорар? упитао је Мићић.

— Па око... око... триста хиљада!

Мићићево лице доби боју креде. После тога се ишара белим пругама.

— Три... три... та...!

— Јест, толико, одговори адвокат љубазно. Скоро нежно.

— Е, кад је тако, онда да сам проневерио и примао мито. Узео сам свега триста хиљада. Вама то нећу дати. Зар све што сам узео вама да дам? Зар сам за вас ковао планове и мучио се?

— Вама ће остати част!

— Захваљујем се! Ја сам сит части без пара.

— Не знам ко је то Марика Рек... Од када јој је вереник рекао да на њу личи не разговара ни са ким, тако је подигла нос...

Народна ријечица

Питали Црногорци Владу Петра (Првог): Зар ћеш и ти под те године с нама у бој?

— Прилигите ме двојица на коња, а кад шједнем не сјавихају ме касније ни четворица.

Питали црногорског ћетића: Како си провео детињство?

— Од 4 до 6 (године) чувао кокошке; од 6 до 9 јагњад и козлад; од 9 до 12 кад ми обукоше гаће — пушку за пас, па уз планину хајд на глас!

Питао некакав господичић Црногорца: Помрчиш ли на годину колико вина и ракије?

— Много мање него ти лекарије.

Питали Црногорца: По колико пута, обично, ијете на дан?

— Онда кад огладнимо и ако има; а кад смо у чету можемо живјети по три дана о лули дувана, а четврти о букову лишћу!

Питали Црногорци лекара: Што си дошао међу нас?

— Да лечим болеснике и да вадим зубе. — Ми болесних не имамо, а зубове у гроб носимо!

Кад се вратио из Црне Горе питали Србијанца: Има ли онамо земље?

— Једном сам пола дана тражио ће ћу побити колац, да коња привежем.

Питали Црногорца: Ала ти је више од оца остало, али ћеш ти твојој ћеци оставити?

— Ни он покојни што мени оставио, нити ћу ја својима, осим свијетла образа.

Питало црногорско дете оца: Оли ме пуштиш да идем по мору?

— Боље тије синко мене дворити у ову гору но туђима по мору.

Питао неки господичић Црногорца: Јеси ли кад пољубио жену у руку?

— Не ја, ни дао ми Бог!

— А зашто не?

— Заклео сам се да никада нећу женску ни крвничку руку пољубити.

Питали Црногорца: Умре ли ко од вас од природе?

— Ако и умре, види се колико је пута био рањаван.

— Једна старија дама упознала се у једноме друштву са Хајнц Риманом, кога је обожавала. У разговору, који је обиловао са „ох!“ и „ах!“, она је рекла:

— Како можете да остварите тако ведру, тако божанствену комику? Како доћете до инспирације?

— Једноставно, драга госпођо, одговорио је Ханс Римаан, потпишем уговор и прочитам сценарио... То је све...

ЈЕДНОСТАВНО...

Вил Дом Воли Кајгану

Један је пријатељ дошао код Вил Дома и запазио је по стану много акварија са разним рибама.

— Шта је, ти си се бацно на рибогојство, запитан га је.

— Узео сам их уместо пирића, нашалио се Вил Дом. Ја, знаш, волим кајгану, а кажу да рибе носе милионе јаја...

ЉУБИТЕЉИ ФИЛМА

— Ако ми даш један добар савет водићу те да гледамо „Параселзуса“...

— Врло радо, а какав савет хоћеш?

— Где да нађемо паре за карте?

ПРОФЕСИОНАЛНА ЗАЈЕДЉИВОСТ

— Помисли само причају ми да је један младић гледао све три преставе скроз, мога најновијега филма, рекла је сва усхићена Ханелоре Шрот, једној својој мање познатој колегиници.

— Тја, одговорила је ова, требало би забранити спавање по биоскопима...

— Ајде, пожури се! И ја би хтео да видим ту бабу с брковима.

НАША ПОЧИТА

Кочи: Када наиђе кошава она носи што дохвати. Зато је добро што се чувате промаје.

Упорном: Примјали смо оне твоје подгрејане вице-ве које нам шаљеш по неки пут, јер наша је девиза: паметнији попушта. Боље је пустити по други пут један препотопски виц него се са тобом објашњавати.

Песнику: Јачи си од Бога, јер Бог је створио само свет, а ти си у поезији направлио дар-мар.

Карикатуристи: Добро сликаш само си у малеру. Када сликаш портрет, испадне карикатура, а када радиш карикатуру изађе кубистички пејсаж. У сваком случају те слике иду у кофцу.

Бившем парламентарцу: Сада ће и обични смртни сазнати одакле ти чаробна касица у којој си за петнаест година уштедео три палате и виноград.

Једном практиканту: Дошло је време да мечка заигра и пред министарском кућом.

ТЕТКА РОЈКА одговара

БЕБИ: Цемпери су изашли из моде, зато гледај да сашижеш бенку која је јефттинија и топлија.

ЦИЦИ: Шприц крофне се не праве више, јер је сад ускрњиш пост и као „мелшпајз“ сада се прави салата од кромпира.

МИЦИКИ: Узми један лимун и са соком направи крем за руке. Измути три беланца, а од жуманцета умеси резанце и у њих истружи кору од лимуна да не иде у штету.

АНЂИ: Верност је само онда интересантна ако је обострана.

СИДИ: Где има ватре, ту има и дима. Када вас оговарају, биће да имају разлога. Зато им уклоните разлог или се не секирајте због оговарања.

РОСИ: Само они који су за време рата направили паре немају жуљеве. Зато немојте због тога да се стилите.

ЛЕЛИ: Мужа је лако наћи ала тешко сачувати. Шта ћете, конкуренције на све стране...

ДАЈУ УПОРИШТА

— Знаш, дарлинг, немој да се љутиш, ми смо обећали Американцима да могу заузети упоришта где им је воља.